

אי דינא. הוא שמסור ישלם: **גמרינן**. מהאי מעשה דרב נחמן לשאר גרמי דנזקין דעלמא: ואי קנסא. הוא דקנסיה רב נחמן משום דרגיל היה צדק לא גמרינן מיניה: **המטמא**. טהרותיו של חזירו או מנסך יינו של חזירו לע"ז דלע"ג דקמיה מנח ואין היקין ניכר משלם: **אי לא חזרו לא**. היינו גמרי' מדמע ממנסך: **המדמע**. ערב חולין בתרומה דהפחית דמי החולין דלא חוו להשתמא אלא להמכר לכהניס: להפסד מרובה. מטמא תרומה הפסד מרובה הוא דתו לא חויל לאלתיה. מדמע הפסד מועט הוא דהא מודצן לכהניס צדמי תרומה: **אף המנסך וכו'** לא חזרו לא. גמרינן מנסך אע"ג דהפסידו תרומה ממדמע ומטמא דהפסידו מועט לגבי מנסך: **וזק חז. בצבת: עקירה לורך הנחה**. דכיון דצין עקירה להנחה קרע נמלא מעשה שבת ומעשה **(א)** עקירה צלין כחאד ולא אגמרינן משעת עקירה מידי ממון ומתמידי צנפשו לא היו עד שעת הנחת חז. והכל נמי הגזבה י"ן לורך יסוון הוא ומשלומין ותיבז מינה דע"ז לא כחאד: **לני אביוני**. מקוס: נשא ונתן ציד חייב. דהציל עצמו צממון חזרו: **מעלמו**. צלא חונס: **דרי ואמעני**. ש' שאלו והולך עמנו לצית המלך: **ה"מ**. דאס נשא ונתן ציד חייב: **היכל דלא חוקמינהו**. העובדי כוכבים על התמון מעיקרא ע"י האונס אלל הלך ונטל ונתנו להם צבל הכס דלחוקמינהו על היין קלייה וזאיהיא שעתא פטור כי אמטי תו ידיהו אמטי: **פקיע**. קשר: **חייב**. וזע"ג דקא"י עכ"ס ע"ג הממון הוציל ונשא ונתן ציד חייב: **צפרי עיברי נהרא**. עכ"ס מלך זה והעמיר מלך זה דלא לא יציה הנהיה לא מני אנס למשקליה: **זוטא**. מכתובת לגגיס או לחיות: **לקועיה**. לזואריה. צער מפסקתו: **סוא**. מה והוא שזר הצב דממכרם **(דברים יד)** תול חומר תורבלל תור שזר צלא יער: **אין מרחמין עליו**. וזפיר עצדת דקטולמיה: **מסיים מסיבא דיומא לרננן**. היה מחזר וזונה להס מה שצד רבי יוחנן אותו היום לפי שר"ל חס גדול היה ולאחר ששמעו כולן מפי הרב חוזר ומכונה צידס: **צדרא קמא**. צבע שורות תלמידים וישיבס לפניו זו לפנים מו: **ניספסקי**. תפי"ד צלע"ז: **מסחיה צנייה**. גבות עיניו גדולים ומכסין עיניו: **פריעה שפסיה**. נקרה שפמ"ע על ידי מכה: **הדלא**.

לאן משום דקנס הוא. והא דמעיקרא לא גזרו על זה כמו על זה למאי דלא מסיק אדעתיה השתא עטמא דהפסד מועט איכא לנימנר דמעשה אירע צמטמא וצמנסך לכך גזרו עליהס צעת מעשה: **כיון שנפל בידו עובדי כוכבים אין מרחמים עלייו**. כלומר שפיר מיקרי מסור שדצר צרור הוא שיקחו מאלתר שהראו: **השתא** יווני נינהו כו'. קשה לר"י דצפ"צ דגיטין **(דף טו: וש' יו. ד"ה הו)** אמר רבה בר בר חנה חלש על לגביה כו' אמר רחמנא או צטולך וכו' ופריך לנימנר דרומאי מעלי מפסקאי אלמא משמע שאלו עדיין היו פרסיס צצבל ולכאורה משמע שאותו מעשה היה אחר מעשה שצבלך ואורי' שהשירס והפסקיס היו משתנים והיו פעמיס מפסקיס ופעמיס מיווסיס: **דילכו**

תורה אור השלם

1. בגין עלפו שכבו בראש כל חצות פתוא במקבר המלאים חמת ו צערת אלקויה: ישעיהו נ"ב כ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה עקירה וכו' מעשה שבת ומעשה קריעה צלין כחאד: **ממון** המלאים חמת ו צערת אלקויה: **ישעיהו נ"ב כ**

גלוין הש"ס

נב דיקא נמי דקתי חויש"ב. עין על ע"ז **דף ע"ג**

לעוין רש"י

תפי"ד [טפי"ד]. שטיח.

רבינו הגנאל

[מנח"מ] והנהו את השדה וכו' א"ל התורה הגדולה חייב להעמיד לו שדה. אוקימנא בנן דאנסוה [לאחרי ארצותיה] ואחרי נמי בדירוהו. והוא בגרא דאןחרי כריא דחייב רבי ריש גלותא. חייבין] רב נחמן. לא לשלמי. אמר לי זה הונא דינא ... הוא איל קנסא יהא. לא גמרינן מניה. וירושלמי והלא חייב קרקע בגזל ולמה חייב להעמיד לו שדה. ר' יהושע בן ... לו אמר יחיל אדם נתפש על חבירו ויחייב ליתן לו אלא בארנוה ובלגלת. ורב אמר יחיל למימר ליה איהו ... שרי צביטך מלאי. קנס וקנס חכמי לגזולן ... ובכשר. מעיקרא סברי הגבהה צורך ניטך היא, ומשעת ... הגבהה קרי ליה בורבה מיניה. ולבסוף] קריה משעת הגבהה קניה ומתחייב בתשלומין. ומתחייב ... כונפשו לא הי עד שעת ניטך. ורב חייב לההוא דאנסה ואחרי מון ישראל. ואמר ליה רב הונא ... אהדר עובדא. דגים ישראל שאנסוה

מוסף רש"י
משעת הגבהה. על מנת לנלוך [מיסין נב]. לפרהגנא. מומה של מלך **(ב"ב פג.)** מרדיין. היא למה צלחן פסי וכן מפורש בעשרים דרב היא גלות **(ב"ב פג.)**. דלו ליה במכחלתא דכספא. שחיו עפעפיו מנסך חן עינו ומנצין מנולגה דכספא [ותנייה] **(ט.)**

רבינו הגנאל (המשך)
הראה מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי. וזה לשון פ"ח וצ"ל אמר רבא אא הראה מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי וחייב. מצאנו בתלמוד ארין ישראל בל' החובל בסוף זני ישראל שאנסוה גויס ונטלו ממנו ממון חבירו בפניו פטור. נטל ונתן ביד להם חייב. אמר ר' יוסי הרא דאתמר כשאמר לו תן לנו ממון חסם, את כל לנו ממון פלוני אפילו נטל ונתן ביד פטור. ורב אשר פטר דלהו דאנסוה לאחוריי. דאתו אמרא דרבי בהיורי. אמר כיון דאתו אחוריי מחילא קלייה. וזה דרא בהדיהו. בהר דקלייה לא מתייבי עליה כו'. עד ההוא דאפקיד גבי חבריה כסא פטור. אמר עליה גביי ושקול לההוא כסא ויחביה להו. אתא לקמיה דרבה פרהא. אמר ליה אביי חסא מציל עליה בממון חבירו. אמר רב רב אשי א"י אש אמד הוא עליה דידיה אתו גבוי. והאי מציל עצמו בממון חבירו וחייב. ואי לא ארעתא דהאי כסא אתו עליה ופטור. וקיימא לן כרב חייב. דייקנן מינה דא אנסוה גויס ואמר לו תן לנו ממון פלוני ונשא ונתן. פטור. כע"ל. ההוא שיחא דהו מיוניס. פי שיחא שחתא היא החייב מובלע בה. דלןישנא קלילא. נקט. ו [נהיא] מצודה כרתיב ופרשו עליה גויס בשחתם נתפש. כלומר מצודותם נתפש. ההוא שחא וכו'. פירוש שוחא, שחתא היא, החייב מובלע בה. והיא מצודה. כרתיב ופרשו עליו גויס בשחתם נתפש. כלומר

ההיא מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי. וזה לשון פ"ח וצ"ל אמר רבא אא הראה מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי וחייב. מצאנו בתלמוד ארין ישראל בל' החובל בסוף זני ישראל שאנסוה גויס ונטלו ממנו ממון חבירו בפניו פטור. נטל ונתן ביד להם חייב. אמר ר' יוסי הרא דאתמר כשאמר לו תן לנו ממון חסם, את כל לנו ממון פלוני אפילו נטל ונתן ביד פטור. ורב אשר פטר דלהו דאנסוה לאחוריי. דאתו אמרא דרבי בהיורי. אמר כיון דאתו אחוריי מחילא קלייה. וזה דרא בהדיהו. בהר דקלייה לא מתייבי עליה כו'. עד ההוא דאפקיד גבי חבריה כסא פטור. אמר עליה גביי ושקול לההוא כסא ויחביה להו. אתא לקמיה דרבה פרהא. אמר ליה אביי חסא מציל עליה בממון חבירו. אמר רב רב אשי א"י אש אמד הוא עליה דידיה אתו גבוי. והאי מציל עצמו בממון חבירו וחייב. ואי לא ארעתא דהאי כסא אתו עליה ופטור. וקיימא לן כרב חייב. דייקנן מינה דא אנסוה גויס ואמר לו תן לנו ממון פלוני ונשא ונתן. פטור. כע"ל. ההוא שיחא דהו מיוניס. פי שיחא שחתא היא החייב מובלע בה. דלןישנא קלילא. נקט. ו [נהיא] מצודה כרתיב ופרשו עליה גויס בשחתם נתפש. כלומר מצודותם נתפש. ההוא שחא וכו'. פירוש שוחא, שחתא היא, החייב מובלע בה. והיא מצודה. כרתיב ופרשו עליו גויס בשחתם נתפש. כלומר

ההיא מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי. וזה לשון פ"ח וצ"ל אמר רבא אא הראה מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי וחייב. מצאנו בתלמוד ארין ישראל בל' החובל בסוף זני ישראל שאנסוה גויס ונטלו ממנו ממון חבירו בפניו פטור. נטל ונתן ביד להם חייב. אמר ר' יוסי הרא דאתמר כשאמר לו תן לנו ממון חסם, את כל לנו ממון פלוני אפילו נטל ונתן ביד פטור. ורב אשר פטר דלהו דאנסוה לאחוריי. דאתו אמרא דרבי בהיורי. אמר כיון דאתו אחוריי מחילא קלייה. וזה דרא בהדיהו. בהר דקלייה לא מתייבי עליה כו'. עד ההוא דאפקיד גבי חבריה כסא פטור. אמר עליה גביי ושקול לההוא כסא ויחביה להו. אתא לקמיה דרבה פרהא. אמר ליה אביי חסא מציל עליה בממון חבירו. אמר רב רב אשי א"י אש אמד הוא עליה דידיה אתו גבוי. והאי מציל עצמו בממון חבירו וחייב. ואי לא ארעתא דהאי כסא אתו עליה ופטור. וקיימא לן כרב חייב. דייקנן מינה דא אנסוה גויס ואמר לו תן לנו ממון פלוני ונשא ונתן. פטור. כע"ל. ההוא שיחא דהו מיוניס. פי שיחא שחתא היא החייב מובלע בה. דלןישנא קלילא. נקט. ו [נהיא] מצודה כרתיב ופרשו עליה גויס בשחתם נתפש. כלומר מצודותם נתפש. ההוא שחא וכו'. פירוש שוחא, שחתא היא, החייב מובלע בה. והיא מצודה. כרתיב ופרשו עליו גויס בשחתם נתפש. כלומר

ההיא מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי. וזה לשון פ"ח וצ"ל אמר רבא אא הראה מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי וחייב. מצאנו בתלמוד ארין ישראל בל' החובל בסוף זני ישראל שאנסוה גויס ונטלו ממנו ממון חבירו בפניו פטור. נטל ונתן ביד להם חייב. אמר ר' יוסי הרא דאתמר כשאמר לו תן לנו ממון חסם, את כל לנו ממון פלוני אפילו נטל ונתן ביד פטור. ורב אשר פטר דלהו דאנסוה לאחוריי. דאתו אמרא דרבי בהיורי. אמר כיון דאתו אחוריי מחילא קלייה. וזה דרא בהדיהו. בהר דקלייה לא מתייבי עליה כו'. עד ההוא דאפקיד גבי חבריה כסא פטור. אמר עליה גביי ושקול לההוא כסא ויחביה להו. אתא לקמיה דרבה פרהא. אמר ליה אביי חסא מציל עליה בממון חבירו. אמר רב רב אשי א"י אש אמד הוא עליה דידיה אתו גבוי. והאי מציל עצמו בממון חבירו וחייב. ואי לא ארעתא דהאי כסא אתו עליה ופטור. וקיימא לן כרב חייב. דייקנן מינה דא אנסוה גויס ואמר לו תן לנו ממון פלוני ונשא ונתן. פטור. כע"ל. ההוא שיחא דהו מיוניס. פי שיחא שחתא היא החייב מובלע בה. דלןישנא קלילא. נקט. ו [נהיא] מצודה כרתיב ופרשו עליה גויס בשחתם נתפש. כלומר מצודותם נתפש. ההוא שחא וכו'. פירוש שוחא, שחתא היא, החייב מובלע בה. והיא מצודה. כרתיב ופרשו עליו גויס בשחתם נתפש. כלומר

ההיא מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי. וזה לשון פ"ח וצ"ל אמר רבא אא הראה מעצמו מימי שנטל ונתן ביד דמי וחייב. מצאנו בתלמוד ארין ישראל בל' החובל בסוף זני ישראל שאנסוה גויס ונטלו ממנו ממון חבירו בפניו פטור. נטל ונתן ביד להם חייב. אמר ר' יוסי הרא דאתמר כשאמר לו תן לנו ממון חסם, את כל לנו ממון פלוני אפילו נטל ונתן ביד פטור. ורב אשר פטר דלהו דאנסוה לאחוריי. דאתו אמרא דרבי בהיורי. אמר כיון דאתו אחוריי מחילא קלייה. וזה דרא בהדיהו. בהר דקלייה לא מתייבי עליה כו'. עד ההוא דאפקיד גבי חבריה כסא פטור. אמר עליה גביי ושקול לההוא כסא ויחביה להו. אתא לקמיה דרבה פרהא. אמר ליה אביי חסא מציל עליה בממון חבירו. אמר רב רב אשי א"י אש אמד הוא עליה דידיה אתו גבוי. והאי מציל עצמו בממון חבירו וחייב. ואי לא ארעתא דהאי כסא אתו עליה ופטור. וקיימא לן כרב חייב. דייקנן מינה דא אנסוה גויס ואמר לו תן לנו ממון פלוני ונשא ונתן. פטור. כע"ל. ההוא שיחא דהו מיוניס. פי שיחא שחתא היא החייב מובלע בה. דלןישנא קלילא. נקט. ו [נהיא] מצודה כרתיב ופרשו עליה גויס בשחתם נתפש. כלומר מצודותם נתפש. ההוא שחא וכו'. פירוש שוחא, שחתא היא, החייב מובלע בה. והיא מצודה. כרתיב ופרשו עליו גויס בשחתם נתפש. כלומר

קד א ב מ"י פי"ג מהל' חובל ומוק ה"ל א ב סמג ע"פ ע' טו"ש ח"מ פי"ג שפת ספי"א:
קד ג מ"י פי"ג מהל' גיניה ה"ל ב:
קד ד ה"ו מ"י פי"ח מהל' חובל ומוק ה"ל ג ד ע"פ ד'השגות וזמ"מ סמג ע"פ טו"ש ע' ח"מ סי' שפת ספי" ב:
קד ז ח"ש מהל' ה"ו מ"י ע' טו"ש ע' ספי" ה:
קד ח מ"י ע' ה"ל י טו"ש ע' ספי" י:
קד ט מ"י ע' ה"ל י טו"ש ע' ספי" י:

HebrewBooks.org © Moznanim Publishers. No commercial use allowed.